

Jó talajra talált a Vorosin-mozgalom A SZEGEDI VÁGÓHIDON

Ötmillió forintos beruházással új gépház és mélyhűtő épül

A Szegedi Közvágóhíd dolgozói 175 százalékra teljesítették első negyedévi tervüket. Az üzem dolgozói elmondják: Nem a fizikai erejük megerősítésével, nem is a terv kicsinyisége következtében érték el az átlagos 175 százalékat.

Felvetődik hát a kérdés, vajon mi volt a motorja a vágóhídon a munkának, annak, hogy a dolgozók az előirányzat helyett másfélszeresenél is jóval több munkát végeztek el. Nem nehéz kitalálni ezt senkinek se, ha például a múlt évben járt már egyszer a vágóhídon és most újra eljön ide, Anélkül, hogy valami felhívna rá a figyelmét, már a bejárat előtt megállapíthatja, hogy itt nagy változások történtek az első negyedév alatt.

A Szegedi Közvágóhídra is eljutott a Vorosin-mozgalom. De nemcsak, hogy eljutott, hanem alaposan meg is gyökerezett itt. Az épületek környékét még a múlt év végén is feneketlen gaz, szemét, téglahulladék, csontok és a vágásokból kikertülő elszórt melléktermékek tarkították. A marhavágóhíd mögött lévő sarokban volt a csonttároló hely. Az üzem öltöző- és ebédlőtermének szürkés deszkapadlója alatt patkányok tanyáztak.

Egyre jobban kezdett tűrhetelenné válni ez a helyzet, míg végül is a Vorosin-mozgalom rövid idő alatt

rendet teremtett itt is.

A csontthulladéknak légmentesen elzárható tárolóhely épült. Az

üzem dolgozói, Habara István segéd munkás irányításával kiirtották a már koratavasszal burjánzni kezdő gyomokat. Felásták a kertet, virágokat ültettek, új parkokat létesítettek, fűvesítették az üzemrészek környékét. Ki-hordták az udvarból a fölösleges hulladékot, a parkokat övező rozsdás korlátokat pedig kellemes halványzöld színnel festették be.

A Vorosin-mozgalom nemcsak az udvaron, de a munkatermekben, s az épületeken belül is megtette már jó hatását. Jóleső érzés belépni a nagy ebédlőterembe, a régi, rossz olajos padlónak már nyoma sincs. A finom kerámit kockákkal kirakott padlón hosszú sorban

újrafestett szekrények állnak egymás mellett,

minden dolgozónak megvan a saját szekrénye, melyben elzárja munkaruháját, tisztító eszközeit, amikor távozik az üzemből. A fürdő- és öltözőterem falán még alig száradt meg a másfél méter magas élénkzöld olajfesték. A megromlott vízesapokat is jó részt kijavították már, nyoma sincs már sehol sem a régi rendtelenségnek.

Az üzem dolgozói éberren örködnek egymás felett, s nem tűrik, hogy valaki hanyagságból hét elején piszkos ruhában kezdjen a munkához. Volt, eset, amikor egy alkalommal az egyik dolgozó előző heti munkaruhájában ment az üzembe, s már ebédszünet után nem engedték

munkához látni, addig, míg ki nem cserélte piszkos munkaruháját. A népvételek közül különösen Bálint Vince elvtárs végzett jó munkát a Vorosin-mozgalom terjesztésében. Jól tudta Bálint elvtárs, hogy a tisztaság nemcsak fél egészség, hanem a Szovjetunióban — és a szovjet példa nyomán most már a vágóhídon is — egyben

fél eredményt is jelent

a termelés frontján. — Ez volt az egyik alapja a vágóhídi dolgozók 175 százalékos tervteljesítésének.

Az elmúlt napokban államosították ezt, az eddig városi kezelésben lévő üzemet. Rövidesen megkapja a „Szegedi Vágóhíd Nemzeti Vállalat” címet. Az államosítás újabb nagy lehetőségek sorozatát nyitja meg az üzem fejlődése előtt. A közeli napokban már nagyarányú építkezések kezdődnek meg ötmillióforintos tervberuházásból, új, nagy, gyönyörű gépház és 150 vagon élelmiszer-áru hűtéséhez megfelelő mélyhűtőház épül. Amint Kovács elvtárs elmondja: — ezek az építkezések még ebben az évben befejeződnek, öt éves tervünk második évében már nemcsak húsi- és húskészítési, hanem borsó, gyümölcsök és egyéb konzervek készítésére is foglalkozunk. Még nagyobb lehetőség lesz a Vorosin-mozgalom erősítésére is és így igazi szocialista nagyüzemmé fejlődhetik a Szegedi Vágóhíd.

„BALLAGÁSI BÁL LESZ...”

Ilyen címmel írtak cikket a „Schönherz Zoltán” SzIT ifjúságkisei a Baross-gimnáziumban tartandó bál plakátjáról. A cikk hatására a IV. b. osztálygyűlést tartott, amelyen megállapították, hogy az ifjúságkisek kritikája helyes igazságos kritika volt és joggal ért bennünket. Szükség mulasztást követett el az osztálytitkár, de maga az osztály is, amikor megengedte, hogy a káros, romboló hatású, erkölcs-telen és jampeces stílusú plakát nyilvánosság elé kerüljön.

Ezt a hibát szeretnénk most kiküszöbölni azzal, hogy kritikát gyarorolunk, beismerjük tévedésünket és egyben ígéretet teszünk, hogy ezután fokozott éberséggel ügyelünk arra, nehogy még egyszer ilyen dolog történjen iskolánkban, amellyel — valljuk be — akaratlanul is a bujkáló reakció malmára hajtottuk a vizet.

Egyben köszönetet mondunk a „Schönherz Zoltán” SzIT ifjúságkiseinek, akik a kommunista ember éberségével azonnal észrevették tévedésünket és igazságos, építő kritikáikkal lehetővé tették, hogy hibáinkat a legrövidebb időn belül kijavíthassuk. Ezzel a cselekedetükkel is az Egységes Ifjúsági Szervezet ügyét szolgálták.

Papp Zoltán,

a Baross-gimnázium IV/b. osztályos tanulója.

A Szegedi Kender szakszervezeti bizalmijai legyenek a munkafegyelem éber őrei

A SZOT elnökségének a bérce-lások kiküszöböléséről a munkafegyelem megszilárdításáról szóló határozata többek között a következőket mondja a szakszervezeti funkcionáriusok és szakszervezeti aktivák feladataival kapcsolatban: „Folytassanak a dolgozók között állandó, szívs felvilágosító munkát, tudatosítsák az önként vállalt szocialista munkafegyelem jelentőségét és azt, hogy a munkafegyelem megbontói a dolgozó nép ellenségei. Növeljék a dolgozók felelősségérzetét, tudatosítsák, hogy a dolgozók felelőssége és becsületes munkája elengedhetetlen feltétele a terv teljesítésének, a munkatermelékenység emelésének, a dolgozók jóléte további emelésének, a szocializmus építésének.”

E feladatok megoldásában igen jelentős szerepet töltenek be a szakszervezeti bizalmiak. „A szakszervezeti bizalmiak a szakszervezeti mozgalom szilárd pillérei kell, hogy legyenek” — mondotta Kovács István elvtárs. A szakszervezeti bizalmiak munkáján múlik nem egy esetben egy egész üzemrészt jó vagy rossz munkája. Nyilvánvaló, hogyha szakszervezeti bizalmiaink éberebbek lettek volna, többet törődtek volna a reájuk bízott dolgozókkal, akkor sokkalta nagyobb eredmények születtek volna a termelésben s elejét lehetett volna venni, vagy gyorsan ki lehetett volna küszöbölni a bérce-lásokat, a munkafegyelem hiányosságait, amelyeket nem egy szegedi üzemben is tapasztaltunk. A szakszervezeti bizalmiaknak az most a legfőbb feladatuk, hogy áttanulmányozzák a SZOT határozatát, áttűsítsék a gyakorlatba a maguk munkaterületén s tudatosítsák az üzem dolgozóiban: „...a szocializmus építésében nemcsak jogaink, hanem kötelességeink is vannak”.

Szakszervezeti bizalmiaink jó munkája természetesen sokban függ attól, milyen támogatást kapnak az üzemi bizottságtól, a műhelybizottságtól, mennyiben tudatosítják velük az elvégzendő feladatokat s mennyiben ellenőrzik munkájukat. Ezen a téren például a Szegedi Kendergyárban még igen nagy hiányosságokat tapasztalhatunk.

Bosnyákovicné elvtársnő, a szegedi Kender üzemi bizottságának titkára elmondja, hogy a szakszervezeti bizalmiak munkájában sokkalta több a hiányosság és a hiba, mint a pozitívum. A műhelybizottsági titkárok nincsenek tisztában feladataikkal, sem ők, sem a szakszervezeti bizalmiak nem képezik magukat s így nem is tudják politikailag alátámasztani munkájukat. — Ha ellenőrzük munkájukat, látjuk, hogy bizony dűcögve megy a munka — mondja Bosnyákovicné elvtársnő — Azt kérdeik tőlünk: „Mit csináljunk?” — látszik, hogy nincsenek tisztában feladataikkal. Például nem hoznak határozatokat a műhelybizottsági üléseken a hibák kiküszöbölésére. Most „elhatároztam, hogy részt fogok venni a műhelybizottsági üléseken.”

Bosnyákovicné elvtársnő már egy év óta üzembizottsági titkár. S ha megkérdezzük, hány-szor vett részt műhelybizottsági üléseken, elmondja, hogy most öt héttel ezelőtt vett részt egy üléseken. Bosnyákovicné elvtársnő nem tart szoros kapcsolatot a szakszervezeti aktivákkal. Mindeztideig főként az íróasztal mellől irányított. A műhelybizottsági titkárokkal frásban közölte, milyen napirendi pontjai legyenek a műhelybizottsági üléseken, miről szá-

moljanak be az értekezleten, ami egyáltalán nem elegendő ahhoz, hogy a műhelybizottsági titkárok jó munkát tudjanak végezni. Legfőképpen egyénileg kell foglalkozni az aktivákkal, hogy azonnali és határozott segítséget nyújthassunk nekik és kiküszöbölhessük a felmerült hibákat és hiányosságokat. Ha Bosnyákovicné elvtársnő korábban felismerte volna ezt, akkor már nagymértékben megjavult volna a szakszervezeti bizalmiak munkája is a Szegedi Kenderben.

A szakszervezeti bizalmiak munkájának egyik eredménye a Szegedi Kenderben, hogy a szocialista munkaversenyben, a felajánlások megszervezésében aktív munkát végeznek. De nemcsak a felvilágosító munkával, hanem személyes példamutatással is hozzájárulnak a munkaverseny kiszélesítéséhez. A gombolyító szakszervezeti bizalmijai közül például Horváth Ilona elvtársnő 120—130, Dobainé elvtársnő 140, Fürgetegné elvtársnő 110 százalékat teljesít. Koszoris István a tájvízó szakszervezeti bizalmija 300 százalékos teljesítménnyel dolgozik.

Csamangó Ferencné elvtársnő, a gombolyító volt szakszervezeti bizalmiját nemrégiben választották be az új vezetőségbe, mert mint szakszervezeti bizalmi is jó munkát végzett. Csamangó elvtársnő éberben örködött azon is, hogy a munkafegyelem terén se történjenek mulasztások. Így például észrevette, hogy vannak olyanok, akik munkaidő alatt sétálgatnak.

— Megmagyaráztam nekik — mondja Csamangó elvtársnő, — hogy ezzel nemcsak maguknak, hanem az egész dolgozó népnek is kárt okoznak. Felvilágosító munkájának meg is lett az eredménye.

Előfordult az is, hogy munkaidő alatt többen csoportba verődtek és úgy reggeliztek. Csamangó elvtársnő felvilágosító munkája nyomán ezt a lazaságot is felszámolták. Csamangó elvtársnő példát mutatott a többi szakszervezeti bizalmiaknak is.

De vannak szakszervezeti bizalmiak, akik nem állanak hivatalos magaslátan. Így például a vízesfőnőben megtörtént, hogy szombaton, amikor két órákat véget ér a munkaidő s egy órától két óráig a dolgozók gépeket tisztítják, már háromnegyed kettőkor abbahagyják a munkát, felületesen végzik el a géptisztítást. A vízesfőnő szakszervezeti bizalmiainak az lett volna a feladatuk, hogy felszámolják ezt a fegyelmezetlenséget. A szakszervezeti bizalmiak azonban maguk is beleestek a hibába, nem hogy felvilágosították volna a dolgozókat, mennyire helytelen és káros a munkafegyelem ilyen meglazítása.

A szakszervezeti bizalmiaknak — amint Kovács elvtárs mondotta: „...a helyszínen kell szembe-fordulniok a családokkal és fegyelmezetlenségekkel”. A Szegedi Kenderben is azt tapasztalhatjuk, hogy a szakszervezeti bizalmiak nagyrésze nincs tisztában feladataival. Nagy hiba, hogy még mindig nem vitatták meg Kovács István elvtárs beszédét, amely igen fontos útbaigazításokat ad a szakszervezeti bizalmiak munkájához. Ezt a hiányosságot hamarosan ki kell küszöbölni s műhely-szenként is meg kell vitatni a szakszervezeti bizalmiaknak a SZOT határozatát s Kovács István elvtárs beszédét.

Az üzemi bizottságnak és a műhelybizottsági titkároknak pedig sokkal többet kell foglalkozniok a szakszervezeti bizalmiakkal, tájékoztatni kell őket feladataikról és nagy gondot kell fordítaniok ideológiai továbbképzésükre, hogy maradéktalanul el tudják látni feladataikat s hogy valóban a szakszervezeti mozgalom szilárd pillérei legyenek.

A szegedi Villanytelep dolgozói versenyre hívták ki a győri és a budapesti Elektromosművek dolgozóit

(Tudósítónk t.) A Villanytelep hálózati dolgozói versenyre hívták ki a győri és a budapesti Elektromosművek dolgozóit.

A verseny december 31-ig tart és a versenyből győztesként kikerülő üzem az „Ország első elektromos üze-m” címet és elüzemjelvényt kapja meg.

A Villanytelep dolgozói tudják, hogy ezért a címért és a kitüntetésért harcot kell indítani a termelés frontján, ha az akarják, hogy ebből a szocialista munkaversenyből becsületesen vegyék ki részüket. Eppen ezért a fizikai és szellemi dolgozók örömmel tették meg ezt a versenykihívást s — mint ahogyan az értekezleten hozzászólásaikból kitűnt — minden erejük-

kel és tudásukkal azon lesznek, hogy ebből a versenyből ők, a szegedi Villanytelep dolgozói kerüljenek ki győztesen.

A versenykihívás óta máris szép eredményt tudnak felmutatni az üzem dolgozói. A faluvillamosító brigád a legutolsó kiértékelés szerint 220,7 százalékat teljesített és május hónapra előirányzott tervüket már április végére befejezték.

A versenyindítélet nagyban elősegítette a most megválasztott pártvezetőség, amely a régi pártvezetőség hibáiból okulva még fokozottabban szeljesíti majd ki a munkaversenyt, hogy ezen keresztül üzemünk valóban győztesként kerüljön ki ebből a versenyből.

(Misé György).

Holnap délelőtt 10 órakor nyitják meg a „Komszomol kiállítást”

Vasárnap délelőtt 10 órakor nyitják meg ünnepélyes keretek között a „Komszomol kiállítás”-t a Magyar-Szovjet Társaság szegedi székházának kiállítási csarnokában.

A többszáz képből álló kiállítás megismerteti a szegedi ifjúsággal és a dolgozókkal a Komszomol harminckettéves harcának, munkájának eredményeit. A képeken láthatjuk a komszomolcokat az üzemekben, ahol mint élenjárók teljesítik feladataikat. De élenjáróknak a tanulásban is és minden igyekezetükkel azon vannak, hogy tudásukkal a nép érdekeit szolgálják. A Nagy Honvéd Házban, a hős lenini Komszomol tagjai példamutatással hősiesre serkentették többi bajtársaikat is a német rablók ellen. A képekből láthatjuk azt is, hogy a Komszomol tagjai milyen szeretettel és milyen öntudattal őrzik és ápolják a szovjet nép kultúráját, népi táncait és népdalait.

A sztahanovisták, újtók, kezdeményezők mellett ott láthatjuk a komszomol pedagógust, aki igazi kommunis-tákká neveli a szovjet dolgozók gyermekeit.

Ez a többszáz képből álló kiállítás sok tanulságot nyújt a magyar ifjúságnak az előttük álló hatalmas feladatok megoldásához és az Egységes Ifjúsági Szövetség létrehozásához.

A SZERKESZTŐSÉG üzeni

Nagy Sándor elvtársnak: Levelét megkaptuk. Kérjük, délután megbeszélés végett jöjjen be szerkesztőségünkbe.

Száz Istvánné elvtársnő (Szegedi Kender), Szilágyi Imréné elvtársnő (Szegedi Pamutipar NV), Barna Irma elvtársnő (Ruházati NV), Szabó József elvtárs (TÜZEP). — Hozzánk beküldött leveleiket a mai lapunkban egy nagyobb cikkbe dolgoztuk be. Kérjük, írjanak szorgalmasan.

Bata József elvtárs (Ládagyár NV). A beküldött levelében igen értékes szempontokat vetett fel, amelyeket vasárnap egy riportba dolgozzuk be.

Vasárnap délelőtt 10 órakor Kató István elvtárs tart előadást a Pártoktatás Házában

Vasárnap délelőtt igen értékes előadást készítünk ismerkedhetnek meg a szegedi dolgozók a magyar történelem egyik legényesebb szakaszával, a Magyar Tancsköztársaság fennállásának történetével.

Vasárnap délelőtt 10 órakor a Pártoktatás Házában Kató István elvtárs, a Központi Előadó Iroda tagja tart előadást. Előadásának címe: „A Magyar Tancsköztársaság, 1919”. Az előadást igen nagy érdeklődéssel várják a szegedi dolgozók.

Szovjet professzor előadása az egyetemen

Anpilogov G. N. szovjet professzor, a budapesti Orosz Intézet előadó tanára május 6-ára hirdetett előadást május 13-án, szombaton déli 11—1-ig és délután 3—5-ig tartja meg az egyetem Orosz Intézetében (Ady-tér I. emelet). Az előadás tárgya: A Szovjetunió népeinek történelemből. Érdeklődőket szívesen látnak.

Az újszegedi MSZT szervezet szervezett be legtöbb tagot

Az MSZT-alapszervezetek között verseny folyik. A verseny feltétele az, hogy melyik alapszervezet szerez több új MSZT-tagot, illetve Új Világ előfizetőt. A legutóbb megtartott Új Világ előfizető és tagszerzési napon a szegedi alapszervezetek közül az újszegedi szervezet ért el legjobb eredményt. 138 új tagot szerveztek be és igen sok előfizetőt szereztek az Új Világra.

Gyermek balett a Belvárosi Moziban

Vasárnap délelőtt a szegedi MN-DSz a Belvárosi Moziban gyermekbalettbemutatót rendez. Az előadás délelőtt 11 órakor kezdődik és igen nagy érdeklődés előzi meg.

Hétfőn délután 6 órakor összevont titkári értekezlet. Minden titkár elvtárs megjelenése kötelező. Napirenden: kül- és belpolitikai beszámoló.